

SCURTĂ EXPUNERE DE MOTIVE

Instituția avocatului specializat este aplicată cu deosebit succes în țări dezvoltate din spațiul continental european, ca Germania sau Franța. Aceasta pornește de la premiza că, în practică, un număr restrâns de avocați dobândesc, în fapt, o experiență specifică într-un anumit domeniu al dreptului material, experiență care are atât o pondere semnificativă, cât și constanță în activitatea profesională a acestora. Nu pot reprezenta domenii de specializare ramurile mari ale dreptului material (cum ar fi dreptul civil, dreptul penal, dreptul comercial etc.), ci numai :

- unele domenii restrânse ale acestora, care au o pondere semnificativă și frecvență în practica juridică, sau

- domenii care, deși sunt ample (cum ar fi dreptul fiscal, dreptul muncii sau al securității sociale, dreptul proprietății intelectuale, dreptul mediului, drepturile omului, dreptul Uniunii Europene, dreptul funciar), nu reprezintă, de regulă, obiectul principal al activității profesionale a avocaților, sau

- combinații a unor domenii mai largi, care, prin chiar această combinație, relevă o orientare a activității unor avocați într-o anumită direcție (dreptul succesoral și dreptul familiei, persoanelor și patrimoniului acestora, sau dreptul comerțului internațional, internațional privat și arbitraj, sau dreptul societar, al afacerilor și al concurenței).

Lista domeniilor de specializare este revizibilă periodic; în raport de rezultatele analizei incidenței în practică a unor domenii ale dreptului, organele profesiei pot decide adăugarea și altor domenii în această listă.

Este esențial de subliniat că dobândirea calității de avocat specializat nu afectează, în niciun fel, pe avocații generaliști sau pe cei care își adaptează obiectul activității profesionale în raport de abilități și de cerințele pieței; aceștia își pot continua desfășurarea, în aceleași condiții, a activității lor profesionale, fără a fi prejudiciați de existența unui număr – restrâns ca pondere, față de numărul total al avocaților – de avocați specializați. Pe de altă parte, nici calitatea de avocat specializat nu obligă pe cel care o deține să-și restrângă activitatea la domeniul specializării. Avocatul specializat însă are obligații profesionale suplimentare în comparație cu colegii săi nespecializați, căci, dincolo de resursele semnificative pe care trebuie să le aloce dobândirii acestei calități, el trebuie să facă, ulterior dobândirii acesteia, dovada formării anuale continue, suplimentare și specifice, în domeniul de specializare, cu asumarea costurilor aferente, sub sancțiunea pierderii acestei calități.

Studiile efectuate în țările care aplică sistemul avocatului specializat relevă că veniturile obținute de avocații specializați au crescut cu cca. 30% în urma dobândirii acestei specializări și că numărul avocaților specializați a înregistrat în timp o creștere continuă.

Un alt avantaj, indiscutabil, al sistemului avocatului specializat îl reprezintă faptul că acesta reprezintă o modalitate etică de publicitate a abilităților avocatului, care procură clientului marele avantaj că acesta are astfel garanția că avocatul care are acest titlu deține în mod real această specializare, care a fost verificată în prealabil, atât sub aspect teoretic, cât și din punct de vedere al deținerii experienței practice, de organele profesiei de avocat. Pe cale de consecință, după introducerea acestui sistem, nu va mai fi admisibil ca, în promovarea activității lor, avocații care nu dețin acest titlu să poată susține, în vreo formă, că au o specializare într-un anumit domeniu.

Statutul profesiei de avocat

- PROIECT DE COMPLETARE -

După Capitolul V (« Pregătirea și perfecționarea profesională a avocaților ») se introduce Capitolul V¹ cu titlul « Avocatul specializat », având următorul cuprins:

Capitolul V¹. Avocatul specializat

Secțiunea 1. Titlul de avocat specializat

Subsecțiunea 1. Domenii de specializare

Art. 317¹. (1) Titlul de avocat specializat poate fi acordat în următoarele domenii:

- a) dreptul urbanismului;
- b) dreptul fiscal și vamal;
- c) dreptul achizițiilor publice;
- d) dreptul penal economic;
- e) dreptul imobiliar;
- f) dreptul succesoral și dreptul familiei, persoanelor și patrimoniului acestora;
- g) dreptul transporturilor;
- h) dreptul noilor tehnologii, informațional și al comunicațiilor;
- i) dreptul muncii și al securității sociale;
- j) dreptul proprietății intelectuale;
- k) dreptul comerțului internațional, internațional privat și arbitraj;
- l) dreptul asociațiilor și fundațiilor;
- m) dreptul societar, al afacerilor și al concurenței;
- n) dreptul media și al comunicațiilor;
- o) dreptul bancar și al pieței de capital;
- p) dreptul asigurărilor;
- q) dreptul mediului;
- r) drepturile omului;
- s) dreptul Uniunii Europene;
- t) dreptul medical;
- u) dreptul sportului;
- v) dreptul funciar.

(2) Consiliul U.N.B.R. poate hotărî extinderea domeniilor prevăzute la alin. (1), cu completarea corespunzătoare a dispozițiilor prezentului Capitol.

Art. 317². (1) Titlul de avocat specializat, acordat în condițiile prevăzute în prezentul Capitol, conferă titularului dreptul de a indica acest titlu în toate documentele și mijloacele de prezentare a avocatului permise de Lege și de prezentul statut.

(2) Indicarea titlului de avocat specializat trebuie să fie urmată de precizarea domeniului de specializare, în forma prevăzută la art. 317¹ alin. (1).

(2) Avocatul nu poate dobândi mai mult de două titluri de avocat specializat. În cazul cumulului de titluri, la indicarea titlului de specializare se utilizează sintagma „avocat specializat în” urmată de indicarea domeniilor de specializare. Pentru dobândirea fiecărui titlu trebuie parcursă procedura reglementată în prezentul capitol.

(3) Titlul de avocat specializat are caracter personal și nu poate fi extins asupra formei de exercitare a profesiei în care avocatul își desfășoară activitatea.

Subsecțiunea 2. Condițiile de acordare a titlului de avocat specializat

Art. 317³. Titlul de avocat specializat se acordă în considerare:

- a) deținerii de cunoștințe teoretice și de experiență practică de specialitate;
- b) modului de dobândire a cunoștințelor teoretice de specialitate;
- c) duratei și nivelului experienței practice de specialitate;
- d) atestării documentare a cunoștințelor și experienței practice de specialitate;
- e) interviului susținut în fața comisiei desemnată de Comisia Permanentă a U.N.B.R..

Art. 317⁴. (1) Se consideră că avocatul candidat deține cunoștințe și experiență practică de specialitate dacă acestea depășesc semnificativ nivelul celor care sunt dobândite în mod uzual în procesul formării continue și, respectiv, în practica profesională.

(2) Cunoștințele teoretice de specialitate trebuie să cuprindă și corelațiile domeniului de specializare cu Constituția, dreptul Uniunii Europene și drepturile omului, după caz.

Art. 317⁵. (1) Dobândirea cunoștințelor teoretice de specialitate presupune absolvirea cu succes de către avocatul candidat a unui curs organizat de I.N.P.P.A. sau de o entitate de formare subcontractată de acesta.

(2) Durata totală a cursului trebuie să fie de cel puțin 80 de ore. În numărul de ore nu se cuprinde durata examinărilor scrise periodice organizate în cadrul cursului. Prin excepție, în domeniul de specializare „drept fiscal” se adaugă 20 de ore pentru dobândirea cunoștințelor de contabilitate.

(3) Avocatul candidat trebuie să susțină cel puțin trei examene scrise având ca obiect sub-domenii diferite predate în cadrul cursului. Un examen trebuie să aibă durata de cel puțin o oră, dar nu mai mult de trei ore. Durata totală a examinărilor periodice scrise nu poate fi mai mică de 9 ore.

(4) Cursul de pregătire și examinarea pot avea loc în București sau în teritoriu, în condițiile stabilite de conducerea I.N.P.P.A.

Art. 317⁶. (1) Dobândirea experienței practice de specialitate presupune ca avocatul candidat, în ultimii patru ani anteriori datei formulării cererii:

- a) să fi avut, în mod neîntrerupt, calitatea de avocat definitiv, fără să fi fost suspendat din exercițiul profesiei pe o durată totală mai mare de trei luni, și
- b) să fi acumulat, în aceeași calitate și prin participare personală nemijlocită, experiență profesională în domeniul de specializare în conformitate cu normele stabilite la Anexa XXX¹ a prezentului statut.

(2) Prin „participare personală nemijlocită” a avocatului candidat, în sensul alineatului (1) lit. b), se înțelege redactarea de către acesta de înscrisuri cu caracter juridic (acte de procedură, opinii juridice, consultații scrise, proiecte etc.) în calitate de unic autor și/sau asistența sau reprezentarea asigurată personal de acesta clientului în proceduri judiciare.

(3) Durata prevăzută la alin. (1) se prelungeste cu perioada în care avocatul candidat:

- a) s-a aflat în concediu de maternitate;
  - b) s-a aflat în concediu pentru creșterea copilului sau în concediu paternal;
  - c) a fost constrâns de împrejurări fortuite să-și restrângă activitatea profesională în calitate de avocat.
- Împrejurările fortuite trebuie dovedite de avocatul candidat. Durata prelungirii nu poate depăși 36 de luni.

(4) Importanța, amploarea și dificultatea anumitor cazuri, în sensul prevăzut Anexa XXX¹, pot conduce la majorarea sau diminuarea numărului de cazuri prevăzut la aceeași anexă.

Art. 317⁷. (1) Dovada îndeplinirii cerințelor privind dobândirea cunoștințelor teoretice de specialitate, prevăzute la art. 317⁵, se face cu certificatul de absolvire a cursului, eliberat de I.N.P.P.A., însoțit de următoarele înscrisuri:

- a) înscrisuri atestând îndeplinirea cerințelor prevăzute la art. 317⁵ alin. (1) - (3);
- b) înscrisuri din care rezultă că au fost predate cunoștințele în sub-domeniile prevăzute în Anexa XXX², identitatea entității de formare și intervalul de timp în care acestea au fost predate;
- c) atestarea notelor acordate la lucrările scrise.

(2) Verificarea îndeplinirii cerinței privind experiența practică de specialitate se realizează în baza listelor de cazuri depuse de avocatul candidat, care trebuie să cuprindă obligatoriu următoarele date: (i) numărul de dosar sau, în cazul lucrărilor de consultanță, numărul intern de înregistrare al lucrării, (ii) obiectul, (iii) stadiul procesual, dacă este cazul, (iv) intervalul de timp dedicat cazului, (v) natura și volumul activității. La solicitarea comisiei se vor depune și copii anonimizate de pe lucrările efectuate.

Art. 317⁸. (1) În scopul dovedirii deținerii cunoștințelor teoretice sau a experienței practice de specialitate se organizează un interviu cu avocatul candidat în fața unei comisii de specialitate, desemnată de Comisia Permanentă

a U.N.B.R. și prevăzută la art. 317¹¹ – art. 317¹². În cazul în care comisia poate să-și formeze opinia asupra cunoștințelor teroretice sau practice de specialitate ale avocatului candidat numai în baza înscrisurilor cuprinse în dosarul acestuia, ea poate decide renunțarea la organizarea interviului, consemnând în scris motivele renunțării.

(2) În invitația la interviu se transmite avocatului candidat informații privind sub-domeniile care vor forma obiectul discuției de specialitate. Întrebările vor avea în vedere, în principal, aspectele din practică intervenite în legătură cu respectivele sub-domenii. Interviul nu va dura mai puțin de 45 de minute și nu mai mult de 90 de minute și va fi consemnat într-un proces-verbal. Acolo unde acest lucru este posibil, interviul se înregistrează prin mijloace audio sau audio-video, caz în care în procesul-verbal se consemnează numai data interviului, participanții, durata, precum și faptul că interviul este înregistrat. Procesul-verbal se semnează de avocatul candidat și de membrii comisiei.

Art. 317⁹. Cunoștințele pe care trebuie să le dețină petentul în domeniile de specializare prevăzute la art. 317¹ alin. (1) sunt cuprinse în Anexa XXX² a prezentului statut.

Art. 317¹⁰. (1) Cel care deține titlul de avocat specializat are obligația ca anual să publice rezultatele cercetării sale științifice sau să participe, în calitate de auditor sau formator, la acele forme de pregătire continuă care sunt dedicate domeniului său de specializare sau care, deși sunt multi- sau interdisciplinare, se adresează preponderent acestui domeniu.

(2) În cazul acelor forme de pregătire continuă care nu presupun prezența fizică a participanților trebuie să fie asigurată posibilitatea interacțiunii între formator și auditoriu precum și a auditorilor între ei pe întreaga durată a acestora.

(3) Avocatul specializat trebuie să realizeze anual cel puțin 10 puncte de pregătire profesională continuă în specializarea sa. Punctele de pregătire profesională continuă se acordă de I.N.P.P.A.

(4) Avocatul care participă ca auditor la o formă de pregătire continuă organizată pentru avocații specializați primește punctele de pregătire profesională acordate de I.N.P.P.A. participanților la respectiva formă de pregătire dacă a fost prezent pe întreaga durată a desfășurării acesteia. Avocatul care participă în calitate de formator primește același număr de puncte dacă prelegerea sa are o durată de cel puțin o oră. Echivalarea în puncte a lucrărilor de cercetare științifică publicate se face de I.N.P.P.A. în baza metodologiei adoptate de Consiliul U.N.B.R..

(5) Îndeplinirea obligației de formare continuă trebuie dovedită baroului prin certificate, adeverințe sau alte înscrisuri relevante eliberate de organizatorii formelor de pregătire continuă sau de I.N.P.P.A., după caz. Sunt exceptați de la aceasta obligație cadrele didactice din învățământul juridic superior care au calitatea de titulari la una din facultățile de științe juridice agreeate de U.N.B.R., precum și formatorii titulari ai I.N.P.P.A.

(6) Obligația de formare profesională continuă a avocatului specializat revine titularului cu începere din anul următor acordării titlului și se cumulează cu obligația de formare profesională continuă prevăzută la Capitolul V Secțiunea 3 din statutul profesiei de avocat.

Secțiunea 2. Procedura acordării titlului de avocat specializat

Art. 317¹¹. (1) Comisia Permanentă a U.N.B.R. desemnează anual o comisie pentru fiecare din domeniile de specializare prevăzute la art. 317 alin. (1).

(2) Comisia se compune dintr-un membru al Comisiei Permanente a U.N.B.R., un avocat raportor desemnat din rândul membrilor Consiliului U.N.B.R. și un cadru didactic universitar având specialitatea în domeniul de specializare și cel puțin gradul didactic de conferențiar. Comisia Permanentă poate desemna și supleanți pentru cazul în care cei desemnați nu își vor putea îndeplini atribuțiunile.. Comisia este prezidată de membrul desemnat al Comisiei Permanente a U.N.B.R. Secretariatul ședinței este asigurat de secretariatul U.N.B.R..

(3) Regulamentul de organizare și funcționare a comisiei, inclusiv posibilitatea acesteia de a la serviciile unor experți și procedura de adoptare a hotărârilor acesteia se adoptă prin hotărâre a Comisiei Permanente a U.N.B.R.

Art. 317¹². Membrii comisiei pot fi remunerați prin hotărâre a Comisiei Permanente.

Art. 317¹³. (1) Cererea de acordare a titlului de avocat specializat se depune la baroul de care aparține petentul.

(2) La cerere se anexează înscrisurile prevăzute la art. 317⁷, precum și:

- a) copia cărții de identitate ori a unui document similar, precum și a cardului de avocat, vizat la zi;
- b) curriculum vitae;
- c) dovada îndeplinirii integrale a obligațiilor de formare profesională continuă pe ultimii patru ani;

d) înscrisuri atestând că avocatul candidat are achitate la zi contribuțiile la barou și la C.A.A.

(3) La cererea avocatului candidat, Comisia Permanentă a U.N.B.R. comunică acestuia în scris compunerea comisiei, precum și eventuala modificare a acesteia.

Art. 317¹⁴. (1) Un membru al comisiei nu poate participa la soluționarea unei cereri dacă:

- a) este soț, rudă sau afin până la gradul al patrulea inclusiv cu avocatul candidat;
- b) el, soțul său, ascendenții ori descendenții lor au primit daruri sau promisiuni de daruri ori alte avantaje de la avocatul candidat;
- c) el, soțul său ori una dintre rudele lor până la gradul al patrulea inclusiv sau afinii lor, după caz, se află în relații de dușmănie cu avocatul candidat, soțul ori rudele acestuia până la gradul al patrulea inclusiv;
- d) este soț sau rudă până la gradul al patrulea inclusiv sau afin , după caz, cu un alt membru al comisiei;
- e) există alte elemente care nasc în mod întemeiat îndoieli cu privire la obiectivitatea sa.

(2) De asemenea, nu poate participa la soluționarea unei cereri cel care conlucrează cu avocatul candidat într-o formă de exercitare a profesiei sau în temeiul unei convenții de conlucrare sau s-a aflat cu el într-o astfel de relație în ultimii cinci anteriori cererii și nici cel care a evaluat lucrările scrise elaborate de avocatul candidat, menționate la art. 317⁷ alin. (1) lit. c).

(3) Cererea de recuzare se depune în termen de 15 zile de la comunicarea compunerii comisiei. Dacă motivul de recuzare intervine pe parcurs, cererea de recuzare se formulează de îndată după luarea la cunoștință a acestuia.

(4) Soluționarea cererii de recuzare și a cererii de abținere este de competența Consiliului U.N.B.R., care decide după audierea petentului sau, respectiv, a membrului comisiei. Hotărârea Consiliului U.N.B.R. este definitivă.

Art. 317¹⁵. (1) Președintele comisiei verifică dacă dosarul avocatului candidat este complet.

(2) După verificarea dosarului avocatului candidat, raportorul întocmește un raport scris, prin care arată, motivat, dacă acesta a făcut dovada deținerii cunoștințelor teoretice și a experienței practice speciale în domeniul în care se solicită acordarea titlului, dacă este necesară organizarea unui interviu cu acesta și dacă apreciază că sunt necesare dovezi suplimentare. Raportul se comunică președintelui și celui alt membru al comisiei în vederea exprimării punctului de vedere al acestora, care poate fi făcută în scris sau verbal.

(3) În cazul în care consultarea în cadrul comisiei se realizează verbal, se întocmește un proces verbal în care se consemnează voturile exprimate de membrii comisiei, precum și, pe scurt, motivarea poziției fiecăruia.

(4) În cazul în care comisia decide în sensul majorării numărului de cazuri, în baza prevederilor art. 317⁶ alin. (4), sau că este necesară completarea dosarului cu dovezi ale lucrărilor efectuate, în conformitate cu prevederile art. 317⁷ alin. (2), teza finală, va acorda avocatului candidat un termen rezonabil în vederea completării dosarului. Dacă în acest termen avocatul candidat nu raportează cazuri suplimentare sau, după caz, nu depune la dosar dovezile solicitate de comisie, comisia va decide în baza înscrisurilor aflate la dosar. Asupra acestei consecințe avocatul candidat este înștiințat de comisie cu ocazia stabilirii termenului.

Art. 317¹⁶. (1) Președintele comisiei îl invită pe avocatul candidat la susținerea interviului, cu luarea în considerare a prevederilor art. 317⁸ alin. (2). Interviul nu este public. Pot participa la acesta, ca auditori, membrii Comisiei Permanente a U.N.B.R..

(2) În cazul în care avocatul candidat, fără un motiv rezonabil, nu se prezintă la interviu la două termene stabilite de comisie în acest scop, comisia va decide în baza înscrisurilor aflate la dosar.

Art. 317¹⁷. (1) Comisia decide cu majoritatea membrilor săi. În caz de paritate, votul președintelui comisiei este decisiv.

(2) Decizia comisiei este înaintată spre validare Comisiei Permanente a U.N.B.R., care decide fără votul membrului care îndeplinește calitatea de președinte al comisiei..

(3) La solicitarea Comisiei Permanente a U.N.B.R., președintele comisiei susține oral motivele care au fundamentat decizia comisiei.

Art. 317¹⁸. Taxa pentru procesarea cererii de acordare a titlului de avocat specializat se stabilește prin hotărârea Consiliului U.N.B.R.

Art. 317¹⁹. (1) Revocarea și retragerea titlului de avocat specializat sunt de competența Comisiei Permanente a U.N.B.R..

(2) Titlul de avocat specializat se revocă în cazul în care, ulterior acordării lui, se constată că informațiile ori înscrisurile cuprinse în dosarul avocatului candidat nu corespund realității, în tot sau în parte, sau că a existat un caz de incompatibilitate în sensul prevăzut la Art. 317¹⁴ alin. (1) și (2). Revocarea se dispune în termen de cel mult un an de la data la care Comisia Permanentă a U.N.B.R. a luat cunoștință de împrejurarea care constituie cauza revocării.

(3) Retragera titlului de avocat specializat se dispune în cazul în care titularul acestuia nu își îndeplinește obligația anuală de formare profesională continuă prevăzută în prezentul capitol și nu o complinește nici în anul calendaristic subsecvent, suplimentar față de obligația de formare continuă aferentă acestui din urmă an. Termenul se prelungește în cazurile prevăzute la art. 317⁶ alin. (3), în aceleași condiții.

(4) Decizia de revocare sau, respectiv, de retragere se ia cu ascultarea avocatului în cauză și trebuie să fie motivată și comunicată în scris acestuia. Avocatul o poate contesta în termen de 15 zile de la data comunicării. Soluționarea contestației este de competența Consiliului U.N.B.R.

EXPERIENȚA PRACTICĂ NECESARĂ ACORDĂRII TITLULUI DE AVOCAT SPECIALIZAT

I. CRITERII DE EVALUARE A EXPERIENȚEI PRACTICE

[Exemplu de completare la fiecare domeniu: [*]cazuri, dintre care cel puțin [*] proceduri judiciare. Cel puțin [*] cazuri trebuie să aibă ca obiect sub-domenii diferite ale dreptului [*] iar în fiecare dintre aceste sub-domenii trebuie să existe cel puțin [*]cazuri. Dintre cele trei sub-domenii, unul trebuie să fie dintre cele prevăzute la Anexa XXX², lit. [*], pct. [*].

A. În domeniul dreptului urbanismului:

B. În domeniul dreptului fiscal și vamal:

C. În domeniul dreptului achizițiilor publice:

D. În domeniul dreptului penal economic:

E. În domeniul dreptului imobiliar:

F. În domeniul dreptului succesoral și dreptului familiei, persoanelor și patrimoniului acestora:

G. În domeniul dreptului transporturilor:

H. În domeniul dreptului noilor tehnologii, informațional și al comunicațiilor:

I. În domeniul dreptului muncii și al securității sociale:

J. În domeniul dreptului proprietății intelectuale:

K. În domeniul dreptului comerțului internațional, internațional privat și arbitrajului:

L. În domeniul dreptului asociațiilor și fundațiilor:

M. În domeniul dreptului societar, al afacerilor și al concurenței:

N. În domeniul dreptului media și al comunicațiilor:

O. În domeniul dreptului bancar și al pieței de capital:

P. În domeniul dreptului asigurărilor:

Q. În domeniul dreptului mediului:

R. În domeniul drepturilor omului:

S. În domeniul dreptului Uniunii Europene:

T. În domeniul dreptului medical:

U. În domeniul dreptului sportului:

V. În domeniul dreptului funciar:

II. ECHIVALARE

Procedurile judiciare pot fi compensate prin activitate suplimentară de consultanță prestată în domeniul de referință. În acest scop, activitatea judiciară prevăzută la pct. I se consideră echivalată dacă numărul cazurilor de consultanță de specialitate depășește cu cel puțin 30% numărul procedurilor judiciare. Frațiunile rezultate în urma aplicării acestui procent se rotunjesc în sus.

**CUNOȘTINȚE TEORETICE NECESARE PENTRU ACORDAREA TITLULUI DE AVOCAT
SPECIALIZAT**

I. CRITERII DE EVALUARE A CUNOȘTINȚELOR TEORETICE

Se va face dovada deținerii cunoștințelor teoretice speciale în următoarele sub-domenii:

A. În domeniul dreptului urbanismului:

- a.
- b.
- c.
- d.
- e.
- f.

B. În domeniul dreptului fiscal și vamal:

C. În domeniul dreptului achizițiilor publice:

D. În domeniul dreptului penal economic:

E. În domeniul dreptului imobiliar:

F. În domeniul dreptului succesoral și dreptului familiei, persoanelor și patrimoniului acestora:

G. În domeniul dreptului transporturilor:

H. În domeniul dreptului noilor tehnologii, informațional și al comunicațiilor:

I. În domeniul dreptului muncii și al securității sociale:

J. În domeniul dreptului proprietății intelectuale:

K. În domeniul dreptului comerțului internațional, dreptului internațional privat și arbitrajului:

L. În domeniul dreptului asociațiilor și fundațiilor:

M. În domeniul dreptului societar, al afacerilor și al concurenței:

N. În domeniul dreptului media și al comunicațiilor:

O. În domeniul dreptului bancar și al pieței de capital:

P. În domeniul dreptului asigurărilor:

Q. În domeniul dreptului mediului:

R. În domeniul drepturilor omului:

S. În domeniul dreptului Uniunii Europene:

T. În domeniul dreptului medical:

U. În domeniul dreptului sportului:

V. În domeniul dreptului funciar:

II. ECHIVALARE

Avocatul care are calitatea de cadru didactic universitar titular, în sensul prevederilor Legii 1/2011, la o facultate de științe juridice aflată pe lista facultăților agreate de U.N.B.R., este scutit de dovada deținerii cunoștințelor teoretice speciale în domeniile sau, dacă este cazul, în sub-domeniile prevăzute în structura postului didactic prin statutul de funcționari al departamentului din care face parte avocatul - cadru didactic.